

SCHE-IDENTIKIT

2-4 JAAR

BERIDA REFRESCANTE AROMATIZADA
Con edulcorantes.
Ingredientes: Agua carbonatada, vitaminas A, B2, E, C y aspartame, edulcorantes naturales (fructosa y sacarosa), colorantes. Contiene una mezcla de fragancias.
Distribuidor autorizado
Distribuidor autorizado
Distribuidor autorizado

INFORMACIÓN
800 148200

Evite el azúcar
Evite el azúcar
Evite el azúcar

Evite el azúcar
Evite el azúcar
Evite el azúcar

Hoi, ik ben Marie!

Hier ben ik mee bezig:

Ik word me steeds meer bewust van mijn eigen 'ik' en beseft dat er een heleboel dingen zijn die ik zelf in beweging kan zetten! Dat maakt een grote exploratiedrang in mij wakker. Ik ben verwoed bezig met het verwerven van meer zelfstandigheid: ik wil zelf eten, me zelf aankleden, zelf naar toilet gaan enz. Mijn leeftijd kenmerkt zich door een forse vooruitgang én aanzienlijke beperkingen. Ik wil immers vaak (veel) meer dan ik kan en bots daarbij op mijn limieten, zodat ik gevoelens van onzekerheid en angst kan ervaren. Het resultaat daarvan is dat ik mijn ouders voortdurend wegduw en aantrek, wat voor elk van ons voor verwarring kan zorgen.

Zo denk ik:

Ik kan nu **innerlijke beelden van mensen of dingen vasthouden (objectpermanentie)** en kan bovendien **afwezige objecten en/of gebeurtenissen aanwezig stellen door middel van symbolen**. Daardoor reageer ik niet meer alleen op wat hier en nu waarneembaar is, maar ook op situaties of objecten die niet meer aanwezig zijn. Ik kan nu volop tekenen, fantaseren, dromen, enz.

Alle begin is moeilijk. Ik moet nog leren om een evenwicht te vinden tussen fantasie en werkelijkheid. Het is heel typerend voor kinderen van mijn leeftijd om fantasie voor werkelijkheid te nemen!

Ik denk op een specifieke manier. **Aan levenloze voorwerpen en dieren ken ik menselijke eigenschappen toe** (*stoute steen!*), ik ben ervan overtuigd dat mensen een hand hebben in alles wat er bestaat en dat gebeurtenissen die in werkelijkheid niets met elkaar te maken hebben, toch samenhangen (*gisteren scheen de zon en mama liep weg – vandaag schijnt de zon weer, dus mama zal weer weggelopen*). Daarnaast **is mijn denken ook 'magisch'** (*ik heb gewenst dat papa zou verdwijnen omdat hij niet lief is tegen mama – nu gaan ze uit elkaar, dus het is mijn fout*).

Mijn denken verloopt nog heel **egocentrisch**: ik kan me niet verplaatsen in het gezichtspunt of de rol van een ander. Ik denk dat iedereen denkt wat ik denk, dat anderen precies hetzelfde zien wat ik zie en dat ze voelen wat ik voel. Ik zie mezelf als de spil van het universum en ben ervan overtuigd dat gebeurtenissen rondom mij allemaal door mij worden veroorzaakt. Ik ga er ook van uit dat anderen een situatie op dezelfde manier beoordelen dan ikzelf. Ik hou van chocolade, dus iedereen houdt van chocolade, ik word ergens verdrietig van, dus iedereen wordt verdrietig en ik vind het vreselijk eng om alleen te zijn, dus is het voor papa vast en zeker ook heel erg eng om alleen te zijn...

Logisch denken is voor mij nog helemaal niet aan de orde!

Dit vind ik moeilijk:

In deze levensfase begin ik te beseffen dat ik een eigen 'ik' heb, dat verschilt van anderen. Het besef daarvan kan een gevoel van alleen staan en angst oproepen.

Mijn groeiend 'ik-bewustzijn' zorgt ervoor dat ik mij als individu wil manifesteren en één van mijn favoriete manieren om mezelf van anderen te onderscheiden, is door net het omgekeerde te doen van wat die ander wil. 'Koppigheid' is het handelsmerk van kinderen van mijn leeftijd!

Door mijn ondernemingsdrang en mijn drang naar zelfstandigheid ben ik vaak in conflict met mijn ouders. Dit brengt gevolgen met zich mee voor de hechting (lees meer hierover in SCHE-IDENTIKIT 0-2) die nog volop in ontwikkeling is: doordat ik me steeds meer afzet tegen mijn ouders en openlijk tegen jullie in ga, ben ik soms erg bang om jullie liefde te verliezen. Dit kan een hevige **verlatingsangst** veroorzaken: de opvolger van de scheidingsangst op jongere leeftijd.

Als jullie uit elkaar gaan moet je dit over me weten:

Het feit dat ik bij momenten worstel met verlatingsangst, wordt uitvergroot in de scheidingsituatie, waarbij ik voortdurend door één van mijn ouders (vanuit mijn gezichtspunt, althans) 'verlaten' word op het ogenblik van de 'wissel'. Deze wissel kan voor mij dan ook gepaard gaan met heel veel stress. Wanneer ik helemaal overstuur terugkom van mijn verblijf bij één van mijn ouders, dan zou het kunnen lijken alsof ik niet gelukkig ben bij die ouder of zelfs dat ongepaste dingen gebeurden tijdens mijn verblijf bij hem/haar. Het is goed om in zo'n omstandigheden het fenomeen van de verlatingsangst in het achterhoofd te houden, dat ervoor zorgt dat ik enorm veel moeite heb om mij voortdurend aan te passen en waardoor ik erg van streek van geraken. Heb je toch twijfels, spreek er dan over met de andere ouder.

*'De wisselingen zijn voor kinderen moeilijk en kunnen gepaard gaan met veel stress. Ze kunnen heel heftig reageren op bezoekjes bij de andere ouder zonder dat daar een aanwijsbare reden voor is. Voor ouders is dit moeilijk. Als ze de andere ouder niet volledig vertrouwen is de kans groot dat het gedrag van het kind gekoppeld wordt aan de opvoedingskwaliteiten van de andere ouder. Het kind heeft tijd nodig om zich aan te passen, en de hulp van de ouders is daarbij onontbeerlijk. Er zijn kinderen die na een wisseling stil naar hun kamer gaan om een beetje te spelen en zo de omschakeling te maken. Er zijn ook kinderen die extreem lastig zijn na de wisseling en alle aandacht opeisen.'*¹

In deze fase, waarbij ik in mijn exploratiedrang voortdurend tegen mijn grenzen aanloop en waarin ik door mijn groeiend ik-bewustzijn steevast koppig gedrag vertoon, heb ik nood aan ouders die stevig in hun schoenen staan en mij op vastberaden maar begripvolle wijze 'sturen'. In een echtscheidingsituatie gebeurt het

echter niet zelden dat ouders tijdelijk meer met hun eigen situatie bezig zijn en daardoor niet aan deze behoefte (kunnen) voldoen, met als resultaat dat ik 'stuurloos' kan worden en helemaal het noorden kwijtraakt...

Ondanks het feit dat ik opeenvolgingen ontdek in de tijd, **kan ik nog steeds geen langere tijdsperiode overzien**. (Lees meer hierover in de SCHE-IDENTIKIT 0-2) In mijn persoonlijke tijdsbeleving duren drie dagen ongeveer even lang als dertig dagen voor mijn 30-jarige ouders. Een week duurt voor mij dus even lang als 2,3 maanden voor mijn 30-jarige ouders!

Hiermee kan je me helpen:



Zoals je weet heb ik op deze leeftijd last van verlatingsangst omdat ik bang ben om de liefde van mijn ouders te verliezen. Dat kan zich heel sterk uiten tijdens de 'wissel', waarbij ik verdrietig, teruggetrokken, opstandig, enz. kan zijn. Het is belangrijk dat je weet dat dit gedrag verankerd ligt in mij en (waarschijnlijk) niet ligt bij jullie of bij iets wat er misging tijdens het verblijf bij mijn andere ouder. Wil je mij ervan verzekeren dat jij en mijn andere ouder altijd van zullen blijven houden, wat er ook gebeurt?



Ik ben volop bezig om mijn eigen grenzen (en die van jou!) te verkennen en dat leidt vaak tot botsingen. Het is belangrijk dat je mij de ruimte geeft om mijn exploratiedrang uit te leven, maar dat je mij tegelijkertijd voldoende zin voor realiteit bijbrengt. Ook al word je tijdelijk in beslag genomen door de beslommeringen van jouw scheiding, ik heb je nodig om mij te sturen op mijn ontdekkingstocht en om aan te geven wat de regels zijn. Te veel straf en correctie kunnen echter leiden tot een (te) groot schuldgevoel: ga dus op zoek naar de gulden middenweg!



Dankzij mijn vooruitgang op gebied van taal ben ik nu ook in staat om (korte) gesprekjes te voeren via de telefoon (of skype). Een telefoontje (of skype-gesprek) is voor mijn afwezige ouder de perfecte manier om betrokken te blijven bij wat er gebeurt in mijn leven en het laat mij ook voelen dat hij/zij aan mij denkt en geïnteresseerd is in mijn doen en laten.



Houd ook hier rekening met de manier waarop ik de tijd beleef. Een te lange scheiding van één van mijn beide ouders kan schadelijke gevolgen hebben voor de hechting die op deze leeftijd nog steeds in ontwikkeling is. Pas de verblijfsregeling hieraan aan.

Zo zie je wanneer het fout loopt:

Als peuter stem ik mijn gedrag af op dat van mijn ouders. Ik beschik nog maar over beperkte middelen om mijn gedachten, gevoelens en herinneringen uit te drukken, waardoor er te vlug gedacht kan worden dat ik niet geraakt ben door het gebeurde.

Ik kan blijk geven van **regressief gedrag**. Daardoor ga ik **verworvenheden, die eigen zijn aan mijn leeftijdsfase, tijdelijk verliezen**. Ik kan bijvoorbeeld bedplassen, vastklampend gedrag vertonen en mij niet meer alleen aankleden. Daarnaast kan ik heel druk of huilerig zijn, of dwarsliggen.

VOETNOTEN

1 SINGENDONK EN MEESTERS, *Kind en echtscheiding, een ontwikkelingspsychologisch perspectief*, 2007

© Copyright Annelies Geraets.

Alle rechten voorbehouden. Gehele of gedeeltelijke overname, plaatsing op andere sites, verveelvoudiging op welke andere wijze dan ook en/of commercieel gebruik van deze informatie is niet toegestaan, tenzij hiervoor uitdrukkelijk schriftelijke toestemming is verleend door Annelies Geraets of tenzij aan de onderstaande voorwaarden wordt voldaan. Deze informatie mag worden bekeken op een scherm, gedownload worden op een hard-disk of geprint worden, mits dit geschiedt voor persoonlijk, informatief en niet-commercieel gebruik, mits de informatie niet gewijzigd wordt, mits de volgende copyright-tekst in elke copy aanwezig is: "© Copyright Annelies Geraets", mits copyright, handelsmerk en andere van toepassing zijnde teksten niet worden verwijderd en mits de informatie niet wordt gebruikt in een ander werk of publicatie in welk medium dan ook.